

Natur

Odderen

Odderen er et delvist vandlevende rovdyr i mårfamilien. Odderen har været tæt på at uddø i Danmark og Europa. I dag er odderen beskyttet af en dansk fredning fra 1967, men den er også omfattet af internationale aftaler om naturbeskyttelse. Odderen er i dag udbredt i de vestjyske vandløb og er talmæssigt gået frem som følge af totalfredningen af arten, påbud om odderriste i ruser og etablering af faunapassager ved vejbroer. Odderen er normalt 57-95 cm lang uden halen, kropsvægten er 7-17 kg, og hannen er større end hunnen. Den største odder, man har registreret, vejede over 24 kg.

Føde

Odderen er helt tilpasset livet i vand. Dens strømlinede krop og glatte pels, som skyr vandet, betyder, at den kan bevæge sig meget hurtigt under vand, når den søger føde. Odderen lever primært af fisk, men den spiser også frøer, småfugle og små pattedyr. Odderen kan spise op til 10-20% af sin kropsvægt om dagen i fisk.

Yngletid

Odderen kan få unger hele året rundt. De fleste unger fødes dog om foråret. Hunnen er gravid i 2 måneder, og derefter føder hun mellem 1 og 4 unger i sin hule. Odderen er kønsmoden, når den er 2 år gammel. Levetidsrekorden, man har registreret, er en odder, som var 18 år gammel.

Tag selv på odderjagt

Der er gode muligheder for at se spor efter odderen. De findes nemt på sandbanker langs åen eller under vejbroer og kendes på de fem "fingre". Dens ekskrementer, som har en karakteristisk "fiskeagtig" lugt, bliver altid placeret højt på græstuer, sten eller lignende. Her tjener de til at afmærke odderens territorium.

Skal man se odderen, skal man dog stå tidligt op. Odderen er nataktiv, men kan med held ses i de tidlige morgentimer efter solopgang eller umiddelbart inden solnedgang.

Isfuglen

Isfuglen tilhører skrigefuglene, som er en gruppe af ofte meget farvestrålende, primært tropiske fugle, og isfuglen er absolut ingen undtagelse, hvad farvepragt angår! Den er stærkt blå på ryggen og orange på undersiden. Den er ca. 16 cm lang, vejer 40-45 g og har et vingefang på 24-26 cm.

Navnet isfugl kommer fra tysk Eisvogel, der betyder jernfugl, hvilket hentyder til fuglens metalglinsende skær. På engelsk hedder den Kingfisher, som måske er et bedre navn, da den er en yderst kompetent fisker.

Kun de færreste har set en isfugl, da den både er sky og hurtig. Oftest hører man isfuglens høje og hårde metalliske kald, inden man ser den. Oftest ses den suse som en farvestrålende raket hen over vandoverfladen ved vandløb og søer.

Føde

Den har et kraftigt, spidst næb, som den bruger, når den styrtdykker efter føde. Føden består primært af små fisk op til 10 cm og guldsmedelarver, men krebsdyr kan også komme på menukortet.

Yngletid

I Danmark yngler ca. 300 par. Reden placeres i huller i stejle brinker i nærheden af fiskerige åer og søer. Den graver til dette formål en ca. 1 m lang gang. Isfuglen får typisk 2-3 kuld unger om året med 5-7 æg i hvert. Jo ældre fuglene bliver, desto flere kuld.

